

Forfatter: Hegel, Frederik Vilhelm

Titel: BREV TIL: Ibsen, Henrik FRA: Hegel, Frederik Vilhelm (1882-02-16)

Citation: Hegel, Frederik Vilhelm: "BREV TIL: Ibsen, Henrik FRA: Hegel, Frederik Vilhelm (1882-02-16)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 356. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000218.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

16. Febr. 1882.

Kjære Hr. Dr. Ibsen.

Julelitteraturens bevægede Tid er nu forbi, og Gemytterne befinde sig i det mindste tilsyneladende i en roligere Tilstand. Denne Overgangstid benytter jeg til at sende Dem nogle Linier, for at tilføje nogle Bemærkninger om en Sag, der tidligere har været paa Tale mellem os. Som De vil erindre, paatænkte De for et Par Aar siden at forfatte og udgive en Redegjørelse for Deres Forfattervirksomhed, og De vil sikkert ikke have glemt, hvor indstændigt jeg fraraadede Dem at føre denne Plan ud i Virkeligheden.

Den samme Opfattelse hylder jeg fremdeles, og saa ubetinget, at jeg vilde ønske, at der end ikke efter Deres Død — gid den maa være langt borte — maatte findes Papirer i denne Retning.

Om denne Sag er jeg levende bleven erindret ved den Korrespondance, som er bleven ført mellem Dem og forskj ellige i Anledning af »Gengangere«, og det er herom, at jeg denne Gang har besluttet mig til at tilskrive Dem. Ganske vist kunde det tage sig lidt besynderligt ud, om jeg vilde blande mig i anden Mands Korrespondance og udtale Meninger om Ting, der ikke vedkommer mig; men dersom jeg noget Øjeblik kunde forudsætte, at De vilde betragte Sagen fra dette Synspunkt, skulde jeg visselig være den sidste til at bringe den frem.

Hvad jeg vilde sige, er dette, at De, naar De skriver, være sig et Drama, være sig et Brev, er en offentlig Personlighed, som ikke paa nogen Maade faar Lov til at vandre i Privatlivets rolige Hygge. Muligt er det, at De selv herom kan have en anden Anskuelse; men tillad mig i saa Fald at sige Dem, s. 357 at De befinder Dem i en fuldstændig Illusion. For saa vidt De nu i Korrespondancer gaar ind paa Redegjørelse for Deres Ideer og sammes Virkeliggjørelse — og jeg kunde gjerne tilføje, for saa vidt De omtaler, hvor De kjøber Deres Støvler — kunde De lige saa godt lade Meddelelserne komme som Replik i et Drama eller som Følge blad; i ethvert Tilfælde er den i samme Grad offentlig Ejendom og bliver i samme Grad diskuteret, parcelleret og skeletteret.

Det er især denne Omstændighed, der, i det mindste for mig, har noget penibelt ved sig; thi, som jeg har tænkt mig, da hin ovenfor omtalte Sag var før mellem os, Deres Værker staa som en Række Statuer i et Galleri og bør, ligesom de virkelige Statuer, holde Beskuerne i en vis Afstand. Ville Statuerne stige ned fra deres Fodstykke og indlade sig med Publikum, lide de kun derved, fordi Publikum altid har været og altid vil være nærgaaende og dertil sjælden møder med rene Hænder. Ethvert af Deres Værker taler for sig selv og siger, saa klart og indtrængende, som det vel er muligt, hvad det har at sige, og jeg tror, eller rettere, jeg er aldeles vis paa, at De ikke derom skulde indlade Dem med nogen som helst, fordi De ad denne Vej efterhaanden og uformærket drages ind og ned i Hverdagslivets Kjævl, hvilket vil hindre Dem i at holde Linjerne skarpe og klare. Det kan være, at De, som er i Rom, mener, at det har ingen Fare; men jeg, som ser Tingene paa nært Hold og paa saa nært Hold som ikke mange andre, jeg kan forsikre Dem om, at jeg jevnlig med Bekymring tænker paa denne Sag.

Ligesom jeg intet Øjeblik tvivler om, at De vil betragte denne min Meddelelse som fremgaaet ene og alene af gammelt og oprigtigt Venskab, holder jeg mig forvisset om, at den bliver bevaret mellem os i strængeste Diskretion.

Deres oprigtigt hengivne
Fr. Hegel.